

Undervisningsportfolio

1. Undervisnings-CV: Oversigt over undervisnings- og vejledningsopgaver med angivelse af fagområder, omfang, undervisningsniveau (bachelor, kandidat, efter-/videreuddannelse, ph.d.). Type af undervisningsform angives, f.eks. forelæsning, holdundervisning, øvelse, vejledning, eksamination, censur, fjernundervisning, internetbaseret undervisning og evaluering af undervisning. Undervisningssprog angives.

Kommunikation & Digitale Medier, Undervisning:

- BA, 2. sem: Fagets Videnskabsteori: fænomenologi og hermeneutik; Fagets Videnskabsteori: Kritisk Rationalisme & Paradigmatheori; Kommunikationstræning; Filosofi, Etik & Magt;
- BA, 4. sem: Fagets Videnskabsteori (strukturalisme, konstruktivisme); Pædagogik, Læring & Kommunikation; Kommunikationstræning;
- BA, 5. sem: Kommunikationstræning.
- BA, 6. sem: Systemteori, Organisationskommunikation og Beslutningens Paradoks.
- KA, 1. sem: Diskursarkæologi og Dispositivanalyse; Sandhed, Magt & Organisation; Analyse af store datamængder & Den Diskursive Analysestrategi; Critical Studies: Power, Apparatus & Subjectivization; Videnskabsfilosofi; Værdibaseret Ledelse; Magt & Etik i Dialogiske Hjælperamtaler;
- KA, 2. sem: Videnskabsfilosofi; Arbejdsliv & Subjektivisering.
- KA, 3. sem: Systemisk Organisationskommunikation; Diskurs, Dispositiv & Magt;

Forskningsmetodologi.

- KA, 4. sem: Systemteori II; Videnskabsteori.

Kommunikation & Digitale Medier, Vejledning:

- BA, 2. sem: Vejledning.
- BA, 4. sem: Vejledning
- BA, 5. sem: Vejledning, modul 3.
- KA, 1. sem: Vejledning.
- KA, 2. sem: Vejledning.
- KA, 3. sem: Vejledning.
- KA, 4. sem: Vejledning, speciale.

Kommunikation & Digitale Medier, censur:

- BA, 1. semester.
- BA, 3. semester.
- KA, 3. semester, København.

Psykologi, Undervisning:

- BA, 1. sem: Socialpsykologi
- BA, 5. sem: Pædagogisk Psykologi.

Psykologi, censur:

- BA, 1. sem.

Master i IT-Sikkerhed i Organisationer:

- Uddannelseskoordinator.
- Undervisning, 1. modul: Risiko, Sikkerhed & Fare.

2. Administration og ledelse af uddannelse: Erfaring med uddannelsesledelse og –koordinering. Oversigt over studieadministrative opgaver, eksempelvis medlem af studienævn, studieleder, semesterkoordinator, fagkoordinator, akkreditering m.v. Erfaringer med planlægning af uddannelsesafvikling. Erfaring med udvikling af uddannelser. Deltagelse i udvalg, kommissioner m.m. vedr. uddannelse.

Arbejdsmiljørepræsentant, AMG-Rendsburggade.

Arbejdsmiljøleder, Institut for Kommunikation & Psykologi.

Fakultetssamarbejdsudvalget (FSU): AMR-repræsentant.

Hovedarbejdsmiljøudvalget (HAMiU): næstformand.

3. Formel pædagogisk uddannelse: Oversigt over gennemførte universitetspædagogiske kursusforløb, PBL-kurser, workshops, udviklingsprojekter, kollegial supervision o.l.

Udtalelse fra universitetspædagogikum. Deltagelse i konferencer om pædagogik og didaktik. Dokumentation i form af kursusbeviser, udtalelser m.m. vedlægges.

Adjunktpædagogikum; Master i Læreprocesser.

4. Andre kvalifikationer: Bidrag til konferencer, debatindlæg, videnskabelige artikler om pædagogiske emner m.v. Kollegasupervision, redaktørarbejde, erfaring som mentor og anden kompetenceudvikling.

Underviste på 'Undervisningens Dag' tilbage i begyndelsen af 00'erne.

Råds- & Forretningsudvalgsmedlem (AC/DJØF) af Branchefællesskabet for Arbejds miljø, Velfærd & Offentlig Administration (udvikler materialer, afholder konferencer, mv. der bl.a. retter sig imod undervisningssektoren, herunder rollen som underviser og vejleder og mødet med de studerende).

5. Pædagogisk udvikling og forskning: Udvikling af nye kurser, undervisningsmateriale, undervisnings- og eksamensformer eller andet udviklingsarbejde. Didaktisk og pædagogisk forskning. Samarbejde med eksterne samarbejdspartnere.

Har, da jeg sad i Studienævnet (2010 - 2018) løbende deltaget i udviklingen af uddannelsen i Kommunikation og Digitale Medier.

Indgår aktuelt (siden 2018) i gruppen af undervisere med ansvaret for undervisningen i Fagets Videnskabsteori, hvor vi kontinuerligt udvikler undervisningen (formål, mål, indhold, progression, materialer, etc.).

Er som arbejdsmiljøleder involveret i de tiltag på UV-området som kan have betydning for de ansattes trivsel og generelle arbejdsmiljø.

6. Udtalelser om undervisningskompetencer fra foresatte og kolleger.

Undervisningsevalueringer og eventuelle udmærkelser for undervisningsvaretagelse.

Årets Underviser 2020, Kommunikation & Digitale Medier.

7. Evt. personlige refleksioner og initiativer: Personlige overvejelser knyttet til undervisning og vejledning, ønsker til og planer for pædagogisk videreudvikling, planer for opfølgning på undervisningsevalueringer m.v. Refleksioner over eget pædagogiske arbejde, dets målsætninger, metoder og gennemførelse. I refleksionen analyseres og motiveres dine pædagogiske aktiviteter i forhold til din pædagogiske forståelse og de studerendes læring. Tanker om undervisningsformen på Aalborg Universitet, der har et stort indhold af gruppeorganiseret projektarbejde og problembaseret læring (PBL).

En af de, set med mine øjne, største udfordringer i forhold til de studerende, er fortsat af dannelsesmæssig karakter og handler om de studerende indstilling og tilgang til universitetsstudiet, forestilling om deres egen rolle, værdi og betydning, og deres vilje og evne til, som den tyske filosof Hans-Georg Gadamer formulerer det i 'Sandhed & Metode' at "lade noget andet gælde og at finde almene synspunkter, for uegennyttigt at forstå sagen" (Gadamer 1960:18). Dette 'at kunne se væk fra sig selv', for at søge hen mod noget alment, der kan sætte de studerende egen partikularitet og del ind i en større sammenhæng og helhed, ser jeg som en tiltagende større udfordring i den daglige omgang med de studerende. Jeg ser en tendens, hvor de studerende i stigende grad gør krav på at være ligeværdige - være af lige værdi - med bl.a. faglige autoriteter, og som afviser at stå i et asymmetrisk forhold til eksempelvis videnskabelige, akademiske autoriteter og eksperter.

Dette er et fænomen som er ganske velbeskrevet. Blandt andet forklarer den tyske professor i pædagogik Thomas Ziehe, i artiklen "Adieu til halvfjerdserne!", dette ændrede forhold med, at børn vokser i dag op i en hverdagskultur, der blandt andet er karakteriseret ved at "slækkelsen på de traditionelle socialformer er blevet en kulturel selvfølgelighed" (Ziehe 1998:75), hvor det ikke længere er de unge der fører an i den daglige aftraditionalisering, men deres forældre. Et andet kendetegn ved hverdagskulturen er desuden, at "orienteringen mod ens egen subjektive indre verden er blevet en kulturel selvfølgelighed", hvor det at kæmpe med sin egen identitet, og i en evig samtale med sig selv om livets mening, "er blevet til den normale personlighedsudrustning hos arkitekter, indkøbere, kursusedtagere, folkeskoleinteresserede eller lærere (og, kunne jeg altså have lyst til at tilføje, universitetsstuderende - egen tilføjelse). [...] det at tematisere sine egne følelser, angstfølelser og længsler er blevet en del af normalkompetencen." Bagsiden af medaljen ligger gemt mellem Ziehes analyse og spejlingen af den i det dannelsesideal som Gadamer gør gældende. For reflekteret ind i det forhold bliver det klart, at det indre verdensorienterede subjekt kun vanskeligt kan være optaget af sin egen partikularitet, sine egne følelser, (angst)følelser og egen optagethed af at finde livets mening, og samtidig være orienteret i en udadrettet søgen i omverdenen efter nogle svar på samme spørgsmål, der kan sætte den studerendes 'egenhed' i perspektiv, proportionalisere den og i det almene finde sin egen særlighed. Holdt sammen med en udvikling i retning af det der af nogle kaldes for 'Det Postfaktuelle Samfund' (eller 'Det Faktaløse Samfund' som det i første omgang blev omtalt, da det dukkede op i valgkampen op til det amerikanske præsidentvalg i

2012, hvor den republikanske præsidentkandidat Mitt Romney udtalte at 47% af den amerikanske befolkning ikke betalte

skat, men i stedet nassede på dem der gjorde – en påstand et hurtigt faktatjek hurtigt fik afsløret som falsk), hvor de studerende i stigende grad er udfordret når det handler om kildekritik og evnen til at skelne valid og evidensbaseret viden fra 'falsk' viden, ikke mindst fordi en stor del af vores studerende får deres første viden om et emne via de sociale medier, at jeg i dag prioriterer en stor del af min undervisning og vejledning omkring nogle fundamentale, humanvidenskabelige akademiske dannelsesidealer, og som i første omgang handler om at præge de studerende på en sådan måde, at de i højere grad åbner sig op for at 'også noget andet kan gælde' i forhold til det indtryk, den holdning og den viden de i første omgang nærer og abonnerer på (et emne som jeg så sent som den 14. marts 2017 havde lejlighed til at diskutere med lektor Rasmus Willig fra Roskilde Universitetscenter, i forbindelse med et møde i et ekspertpanel vi begge sidder i, fordi det viste sig at være en problemstilling som i høj grad også optager ham og hans kollegaer). En stor del af vejledningen går med at hjælpe de studerende, så de bliver i stand til at træde et skridt tilbage fra, og sætte parentes omkring, deres egne forforståelser, og dermed få suspenderet deres naturlige indstilling og deres levede livs selvfølgeligheder. I forhold til den problembaserede tilgang til læring, giver det nogle særlige udfordringer når det handler om at få de studerende til at arbejde eksemplarisk, med afsæt i komplekse, konkrete realverdenssituationer. Jeg oplever stadig oftere at de tager udgangspunkt i, hvad de selv synes og mener, frem for i nogle konkrete forekomster af noget reelt iagttaget, bemærket og konstateret. Arbejdet i grupper, hvor udfordringen består i at identificere det 'lærings-gab' der eksisterer mellem deres aktuelle viden, og den viden de har behov for at tilegne sig, for at kunne analysere deres empiri og besvare deres spørgsmål, bliver ofte vanskeliggjort af, at de netop har svært ved at 'sætte sig selv i parentes' omkring deres egen subjektive opfattelse, og i stedet belyse og forklare deres datamateriale, ved at se på det igennem udvalgte teoretiske optikker. Det får stor indflydelse på min rolle som facilitator, idet udgangspunktet for min facilitering af de studerendes læring ikke tages i deres nærmeste udviklingszone, men i deres personlige dannelse, deres selvopfattelse og deres tilgang til det at indgå i en læreproces. Det er ikke længere et udgangspunkt med afsæt i en bevidstgørelse om egen viden men i, hvad det overhovedet vil sige at vide noget, fordi det er en helt fundamental betingelse for, i den næste bevægelse at kunne træffe afgørelse om, hvilken viden det herefter er relevant at trænge efter.

Jeg oplever at det ofte skaber en form for ubehageligt uro hos de studerende, der dels giver udtryk for at de har svært ved at se, hvordan de skal få tid til først at 'bevæge sig væk' fra sig selv og den genstand/det fænomen de gerne vil undersøge, når det nu handler om at komme hen til det og få en forståelse af det. Dels bliver så utrygge ved udsigten til at de skal 'starte helt forfra', og danne en viden og forståelse som de er usikre på at de evner at opnå, at nogle af dem ligefrem bryder sammen og giver sig til at græde hjerteskræende. Jeg har en oplevelse af at vi stadig oftere står med nogle unge mennesker, som på overfladen fremstår som nogle stærke og selvsikre individer, men som ved det nærmere bekendtskab afslører at de er enormt skrøbelige, usikre og angst. Det stiller nogle høje følelsesmæssige krav til mig som underviser, når det unge menneske jeg får ind i min vejledning viser tydelige tegn på at have svært ved at modstå presset og leve op til de høje krav og forventninger der møder den pågældende (hvad enten de så udspringer fra den pågældende selv, de nærmeste omgivelser eller det omkringliggende samfund), og som derfor kalder på en særlig form for vejledning om omsorg. Denne udvikling synes kun at have fået ny næring i forbindelse med den yderligere dimensionering af universitetsuddannelserne og vedtagelsen af den seneste SU-reform, hvor der igen bliver skruet på kravet og forventningerne om en stadig hurtigere gennemførelse af uddannelsen. Det er da også en udvikling som jeg kender fra mit arbejde i Branchearbejdsmiljørådet for Undervisning og Forskning (nu Branchefællesskabet for Arbejdsmiljø, Velfærd & Offentlig Administration - BFA Velfærd), hvor vi i 2015 udgav hæftet 'Tæt På Mistrivsel', der netop tager fat på at vejlede underviserne på landets uddannelsesinstitutioner i, hvordan de skal håndtere den stigende gruppe af unge mennesker med alvorlige personlige og sociale problemer. I 2021 var jeg, ligeledes i regi af BFA Velfærd, som formand for en styreog arbejdsgruppe, med til at udvikle materialerne 'Klassens Time' og 'Trivsel i Fællesskab' der stiller skarpt på den forebyggende indsats overfor mistrivsel i studiemiljøet, med fokus på præstations- og konkurrencepres, ensomhed, mv. Materialerne er målrettet til anvendelse i undervisningen (Klassens Time) og i undervisergruppen (Trivsel i Fællesskab). Samlet set betyder det at rollen som vejleder og underviser undergår en forandring i retning af, at vi på den ene side skal hjælpe de studerende til at 'sætte farten ned', komme egentlig til stede i deres projekter og træde tilbage fra deres egne forforståelser, på den anden side skal sørge for at de studerende får 'sat farten op', så de bruger færre forsøg på at bestå de enkelte eksamener, kortere tid på at færdiggøre de enkelte semestre, og dermed kortere tid på at gennemføre deres uddannelse. Det er ofte to konfliktende, antagonistiske hensyn og krav som det er vanskeligt at balancere, og som jeg er overbevist om at vi i de kommende år kommer til at skulle forholde os meget mere til.

8. Andet.

Skriv dit svar her...